

Anne Baastrup (SF):

Det er vigtigt for mig, at ministeren her i salen siger, at det er ministeren og kun ministeren, der går ind i disse sager. Regeringen er kendt for at lave spin, regeringen er kendt for kun at ville komme ud med gode historier. Det er vigtigt for mig, at ministeren er klar i mælet: Har regeringens koordinationsudvalg været involveret i den risiko, der er ved, at regeringens reelle politik på flygtningeområdet, på familiesammenføringsområdet kommer ud, og i den forbindelse givet integrationsministeren et vink med en vognstang af en vis karakter, nemlig at vi ikke vil have dårlige historier? Er det kun spil fra regeringens side, og står statsministeren bag dette spil?

Kl. 13.15

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det glæder mig utroligt, at fru Anne Baastrup ikke anfægter det, jeg lige har sagt: ministerens rolle, ansvar for at følge med i posten og for så vidt også i aviserne, og at det ikke er nogen forbrydelse at holde øje med, om nu linjen er, som den skal være, når blot man husker, at hvis linjen bliver ændret, så skal det gælde for alle, for vi lever i et samfund med lighed for loven.

Da menneskerettighedskommissæren kom, fremsatte han kritik ikke af lovgivningen, men af administrationen i nogle bestemte tilfælde, og det førte til, at vi tog i alt 40 sager op igen, herunder en af dem, som Politiken nævner. Så jeg håber ikke, det gør noget, at vi lyttede til menneskerettighedskommissæren og med tilbagevirkende kraft lagde linjen en smule om, så vi tydeliggjorde en praksis. Men at det skulle have været drøftet i koordinationsudvalget, og at der dér skulle være drøftet noget som helst i retning af, at nu skal vi ikke have dårlige sager, eller hvad det var ...

Derimod, hvad jeg selvfølgelig har orienteret alle om, er, at i anledning af menneskerettighedskommissærens besøg ville vi foretage den tydeliggørelse eller justering af praksis, når det gælder visse flygtningefamiliesammenføringer. Det har jeg jo sagt til pressen også at vi ville gøre, og det har jeg selvfølgelig også meddelt i koordinationsudvalget.

Formanden:

Så er det sidste spørgsmål til fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Når fru Elsebeth Gerner Nielsen får mulighed for overhovedet at se de sager, som der har været afgørelser om i det sidste stykke tid, så kan vi andre måske få lejlighed til at se, om der rent faktisk er lighed for loven. Jeg kan bare konstatere, at ministeren ikke afviser, at statsministeren har været inde over.

Jeg kan også konstatere, at ministeren har mange ord i sit forsøg på at sige, at ministeren går ind for, at der skal være lighed for loven. Jeg håber så inderligt, når vi får lejlighed til at se de sager, og når vi får lejlighed til at se de 20 gange 2 sager, som ministeren i øvrigt tager op, at vi også rent faktisk ved selvsyn kan konstatere, at der er lighed for loven, at man ikke har en mulighed for at få et opholdsgrundlag, fordi man kommer i avisen, hvorimod, hvis man har præcis samme historie, men ikke kommer i avisen, så får man en enkeltbillet hjem. Billedet viser, at det sidste er tilfældet. Jeg håber inderligt, at ministeren har ret.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Statsministeren er som bekendt formand for koordinationsudvalget, og derfor er det vanskeligt at nævne ting i koordinationsudvalget, uden at statsministeren hører det. Derfor skal jeg ikke bestride, at statsministeren har hørt mig redegøre for, hvad jeg ville gøre efter menneskerettighedskommissærens besøg: at vi ville tage en bestemt lille gruppe af sager op, og at jeg der ville foretage en justering af praksis, sådan som jeg i øvrigt har sagt, lige siden han sendte sit allerførste udkast til os.

Hvad angår Politikens eksempler, har jeg redegjort for et af dem. Der blev afgørelsen ændret som følge af kommissærens besøg. Derudover vil jeg anbefale fru Anne Baastrup at læse på Politikens hjemmeside, for jeg ser på forsiden af Politiken i dag, at de nu har anbragt det svar, som de ikke ville trykke, da jeg sendte det til dem, på hjemmesiden, så man selv kan gå ind og læse det. Jeg synes jo, det havde været finere at bringe ministeriets beskrivelser i Søndagspolitiken, samtidig med at de bragte de eksempler, så havde man nemlig fået en meget pædagogisk forklaring på tilfældene, men det ønskede Politiken ikke.